

PROČ JSEM SE NESTALA TANEČNICÍ

Neděle, 21 květen 2017

Podle vzoru – vzdání je dle mého, začala moje cesta za vzdáním po základce u ebním oborem „prodava smíšeného zboží“ tehdy rozšířené JEDNOTY (na ekonomku mě nevzali, nĀ jak jim nelíbil můj prospĀch).

UlištĀ bylo umístĀno v zámku hrabĀte Štolberka v KyjovicĀch, vesnice mezi Ostravou a Opavou (z Ostravy Poruby tam jezdila a dosud jezdĀ tramvaj; nĀ kdo si moĀná bude pamatovat, jak se srazila jednou s jinou protijedoucí, tak to je tahle traĀ).

S námi na ulištĀ byli taky kluci a holky v oboru „kuchařšnĀ“. Ve velkĀm hrabĀcĀm sklenĀ byla vybudovĀna tĀlocviĀna a v tĀ kraloval uĀitel tĀlocviku, který nám mladĀm otevíral svĀt vĀnĀ, nevĀnĀ ale i populĀ hudby a mĀl tendenci nĀ nauĀit trochu se pohybovat po parketu. Nechodilo nĀs tam moc, jenom ti, kteĀmĀ o tuhle Āinnost a hudbu mĀli zĀjem. PĀr klukĀ a holek, zvĀdavĀch, v patnĀcti vĀm patĀmĀ svĀt, pokud mĀte otevĀřenou mysl, Āe. Všechno bylo tak nĀ jak normĀlnĀ, dokud k nĀm nespĀdl z hotelovĀ školy propĀdlĀk. Hroznej kluk, habĀn, pihovatĀ blonĀk, blonĀtĀ oboĀĀ i ĀmĀsy (dneska bych ĀmĀkla albĀn), a to jmĀno? Lojza Hammer, a hned mezi nĀs do tĀlocviĀny a kamarĀd s uĀitelem. JenĀe stalo se, Āe od tĀ doby nosil na nše poslechovky a taneĀky desky s country hudbou a pĀny s rokenrole a americkĀma vypalovĀkama. PopĀdl moji kamarĀdku RenĀtu (pĀknĀ holka s pršĀkem, rozvíjejĀcĀma se dvojkama a vosĀm pasem) a zapoĀl ji na parketu rvĀt do hlavy kroky a pohyby rokenrolu. RenĀa byla pĀknĀ, ale dĀmĀevo. JĀ pihovatĀ a s vystrašenejma nulka, jsem ho nezaujĀla, za to mĀ zaujĀl Lojza, ani tak nĀ jako kluk, ale ty jeho pohyby a kreace na parketu. A tak jsem vedle nich poskakovala, jak to uĀil RenĀu, Ā jednoho dne v tanci pustil RenĀu a popĀdl za ruku mĀ, a bylo to. To co jsme na parketu dokĀzali, nĀm mohl zĀvidĀt kde kdo, a leckde jsme zazĀmĀli (na vĀroĀnĀch schĀzĀch apod). Jednou za mĀsĀ škola poĀmĀdala taneĀĀje, pĀmĀvezli kluky z hornickĀho ulištĀ, pozvali hudbu a dĀti bavte se. Tehdy nabĀranĀ nebo kolovĀ sukĀ z taft rypsu, brokĀtu a hedvĀbĀ, spodnĀky a gumovĀ vysokĀ pasy, pamatujete dĀmy? A matka švadlena (ne Āe by šila poĀmĀd novĀ, ale umĀ pĀmešĀvala), takĀe pihovatĀ zrzka v kreacĀch, kterĀ mi holky zĀvidĀly a Lojza oceĀoval a nĀ kdy i sĀm navrĀoval. DĀl sice mordoval RenĀtu na parketu a lĀbal a objĀmal ji v koutech, ale kdyĀ si chtĀl zatancovat, nebo pĀmĀdvĀst, jakej je king, popĀdl mĀ a všichni ustupovali a zĀrali (nejen rokenrol, ale i skoĀnou polku, twist, waltz a tehdy zĀĀnĀjĀcĀ „jive - dĀajv“ pozdĀji „Holandsko“). Pak se mi podaĀmĀlo jednoho z hornĀkĀ uhranout a tak jsem mĀla taneĀnĀka dalšĀho. Lojza mu taky pomoh s fintama a figurama a mohl se ulejt z uĀĀku, jezdil za nĀma na trĀninky. SkonĀil uĀĀk, jĀ okamĀitĀ nastoupila na veĀernĀ ekonomku (tehdy veĀe byla 3 roky) a pondĀlĀ, stĀmĀda a pĀtek jezdila do FrĀdku do školy. Rok jsem prodĀvala a studovala, pak jsem pĀmešĀla na ĀmĀeditelstvĀ Jednoty jako korespondentka na obchodnĀ oddĀlenĀ. ProtoĀe jsem slušnĀ stenografovala, byla jsem uznĀvanĀ a vyhledĀvanĀ pro zĀpisy rĀznĀch schĀzĀ, porad atd. V tĀ dobĀ byla oslava MDĀ opravdu velkou slĀvou. Hudba hrĀla, pĀnovĀ se mohli pĀmĀkurtovĀna k pupĀku nĀ kterĀho nĀmĀstka, to mĀ nebralo. Ā je se tam objevil mladĀk, kterĀ do Jednoty nepĀmĀl, ale do vsĀ, ve kterĀ oslava byla. Jak se to semlelo nevĀm, ale zĀĀli jsme spolu tancovat a pĀni, kam se Lojza hrĀbal! Byl to taneĀnĀk z MĀstĀckĀho taneĀnĀho klubu, jeho partnerka si zlomila nohu a mĀla pĀmĀed sebou šest nedĀl sĀdru a pak pĀr nedĀl rehabilitace, nĀ se vrĀtĀ na parket. Doma se nudil, tak zšel do hospody, a co ho popošouplo ke mnĀ, uĀĀ ani nevĀm, ale šĀla jsem do toho. A tak kromĀ školy jsem zĀĀla tancovat, teda nacviĀovat, protoĀe oni byli klub (a ještĀ existujĀ) ve skupinovĀm tanci. Bylo to nĀroĀnĀ, ale nĀdhernĀ. Dokonce jsem absolvovala jedno vystoupenĀ v nĀdhernĀch šatech klasickĀch tancĀ. A pĀmĀesĀ po roce, v tĀĀe dobĀ, kdy se zrakvila jeho partnerka, jsem jĀ pĀmĀ rozcvĀce nĀ jak nešikovnĀ na nohu a nštĀla jsem si holennĀ kost. A tĀm skonĀila moje taneĀnĀ kariĀra.

Ale díky tanci, jsem se vzĀpĀtĀ seznĀmila se svĀm muĀem, kterĀ byl v DobrĀ u FrĀdku na vojĀ a ůvar (PTP) tam nejen opravoval traĀ do ĀĀeskĀho TĀšĀna, ale i poĀmĀdal odpolednĀ Āaje. Chodil sice tancovat ke stolu pro kamarĀdku, lĀbila se mu, i kdyĀ v tanci neoslĀovala. Nakonec kamarĀdka pĀmĀedĀasnĀ odešĀla a jak se pĀmĀihnal k nšĀ stolu, tak holt vzal za vdĀk zrzkou, kterĀ tam zbyla, a bylo vymalovĀno. On, taky skvĀlĀ taneĀnĀk, mi pĀmĀ tanci ĀmĀkl „slĀno vĀte, Āe kdo se shodne v tanci, ten se shodne v posteli?“ Facku nedostal jenom proto, Āe zĀĀ hrĀt a tak mĀ popĀd za ruce a tanĀilo se. DruhĀ den jsem jen potvrdila, Āe jeho vĀbĀr partnerky pro ĀĀivot je sprĀvnĀ, pro jsme se všichni sešĀli u ĀmĀky, kluci pĀmĀinesli vojenskĀ nafukovacĀ matrace a jĀ, na rozdĀl od svĀch kamarĀdek, neplavala s hlavou nad vodou, jako panĀ radovĀ, ale zapojila jsem se do boje o matraci, bez ohledu na to, jestli jsem nad vodou, nebo pod nĀ. ZĀĀla jsem studiem; ale skonĀila ve tĀmĀetĀm semestru ekonomky, uĀĀ se mi dĀl nechĀtĀ

K napsání těchto vzpomínek mě inspirovaly dívky a mladé dámy, které v současnosti začaly zase nosit nabírané šaty a sukně, jako jsme nosily my, akorát je mají kapku kratší. Nestala jsem se tanečnicí, ale celkem hezky jsem protančila životem, ovšem teď už mi dochází dech a síly … ZDENA